

ПРОЕКТ

МЕЖДУНАРОДЕН ДОГОВОР ЗА УСИЛЕН ИКОНОМИЧЕСКИ СЪЮЗ

ДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ

С ВНИМАНИЕ относно задължението на договарящите се страни в качеството им на държави-членки на Европейския съюз да разглеждат икономическата си политика като общ въпрос,

С ЖЕЛАНИЕ да насърчат условия за по-силен икономически растеж в Европейския съюз и за тази цел да развият по-тясна координация на икономическата политика в еврозоната от когато и да било,

ИМАЙКИ ПРЕДВИД, че координацията на икономическата политика на договарящите се страни в качеството им на държави-членки на Европейския съюз се базира на целта за стабилни и устойчиви държавни финанси като средство за заздравяване на условията за ценова стабилност и за силен, устойчив растеж, подкрепен от финансова стабилност, следователно подкрепящ постигането на целите на Съюза за устойчив растеж и заетост,

ИМАЙКИ ПРЕДВИД, че необходимостта правителствата да предотвратят твърде висок дефицит в държавните бюджети е от изключителна важност за запазване на стабилността в еврозоната като цяло и съответно това изисква въвеждането на конкретни правила за адресиране на тази необходимост, включително нуждата да се предприемат корективни действия,

С ВНИМАНИЕ относно необходимостта да се гарантира, че техните дефицити остават под 3% от брутния вътрешен продукт по пазарни цени и че държавният дълг е под или намалява в достатъчна степен към 60% от техния брутен вътрешен продукт по пазарни цени,

КАТО НЕ ЗАБРАВЯТ, че договарящите се страни в качеството си на държави-членки на Европейския съюз трябва да се въздържат от предприемането на каквито и да било мерки, които биха могли да застрашат постигането на целите на Съюза в рамката на икономическия съюз, особено практиката за натрупване на дълг извън общите сметки по държавния бюджет,

ИМАЙКИ ПРЕДВИД, че на 9 декември 2011 г. държавните и правителствени ръководители на държавите-членки на еврозоната се договориха за заздравена структура на Икономическия и паричен съюз, която надгражда върху Договорите за Европейския съюз и улеснява приложението на мерките, предприети на базата на членове 121, 126 и 136 от Договора за функционирането на Европейския съюз,

ИМАЙКИ ПРЕДВИД, че целта на държавните и правителствени ръководители на държавите-членки на еврозоната и други държави-членки на Европейския съюз остава разпоредбите на настоящото споразумение да се интегрират колкото е възможно по-бързо в Договорите, на базата на които е основан Европейския съюз,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ в този контекст намерението на Европейската комисия да представи допълнителни законодателни предложения в рамките на Договорите за Европейския съюз относно механизми за предварително докладване на планове за емисия на дълг от страна на държавите-членки на Европейския съюз, процедура за

програми за икономическо партньорство, излагаща подробно процедурата за структурните реформи за държавите-членки на еврозоната с твърде висок дефицит, както и нова процедура за координиране на ниво еврозона по отношение на големи планове за реформи на икономическата политика,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ, че когато се извършва преглед и наблюдение на бюджетните ангажименти по настоящото споразумение, Европейската комисия ще действа в рамките на правомощията си, както те са предвидени по Договора за функционирането на Европейския съюз, в частност членове 121, 126 и 136,

КАТО ОБРЪЩАТ ВНИМАНИЕ в частност на това, че за приложението на бюджетното „Правило за балансиран бюджет“, описано в член 3 от настоящото споразумение, това наблюдение ще се извършва чрез определянето на референтни стойности, специфични за съответната държава, както и календари за сближаване, както е уместно, за всяка от договарящите се страни,

КАТО ОБРЪЩАТ ВНИМАНИЕ, че спазването на задължението за транспониране на „Правилото за балансиран бюджет“ в националните законови системи на конституционално или еквивалентно ниво, трябва да бъде предмет на юрисдикцията на Съда на Европейския съюз, в съответствие с член 273 от Договора за функционирането на Европейския съюз,

КАТО НЕ ЗАБРАВЯТ необходимостта да се улесни приемането на мерки съгласно процедурата за твърде висок дефицит на Европейския съюз за еврозоната, договарящите се страни, чийто планиран или реален бюджетен дефицит към брутен вътрешен продукт надвишава 3%, като силно подчертават целта на тази процедура, а именно да се поощри и, ако е необходимо, да се наложи на съответната държава-членка да намали дефицита, който може да бъде идентифициран,

КАТО НЕ ЗАБРАВЯТ необходимостта онези договарящи се страни, чийто държавен дълг надвишава 60% от референтната стойност, да го намалят до среден процент една двадесета годишно като базисна сравнителна стойност,

КАТО НЕ ЗАБРАВЯТ договореността на държавните и правителствени ръководители на държавите-членки от еврозоната от 26 октомври 2011 г. за подобряване на управлението на еврозоната, включително провеждането на поне две срещи на върха на държавите от еврозоната годишно, както и утвърждаването на пакта „Евро Плюс“ от държавните и правителствени глави на държавите-членки от еврозоната и други държави-членки на Европейския съюз на 25 март 2011 г.,

КАТО ПОДЧЕРТАВАТ важността на Договора, създаващ европейския механизъм за стабилност като елемент на глобална стратегия за заздравяване на Икономическия и паричен съюз,

СЕ ДОГОВОРИХА по следните разпоредби,

ДЯЛ I

ЦЕЛ И ОБХВАТ

Член 1

1. С настоящото споразумение договарящите се страни, които са държави-членки на Европейския съюз, се договарят да засилят своята бюджетна дисциплина и да укрепят координацията и управлението на своята икономическа политика.

2. Разпоредбите на настоящото споразумение са приложими за договарящите се страни, чиято валута е еврото. Те могат да са приложими и за другите договарящи се страни, при условията по член 14.

ДЯЛ II

ПОСЛЕДОВАТЕЛНОСТ И ВРЪЗКА С ПРАВОТО НА СЪЮЗА

Член 2

1. Настоящото споразумение се прилага от договарящите се страни в съответствие с Договорите, на които се основава Европейския съюз, по-специално член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз, и с правото на Европейския съюз.

2. Разпоредбите на настоящото споразумение са приложими дотолкова, доколкото са съвместими с Договорите, на които се основава Европейския съюз, и с правото на Европейския съюз. Те не засягат компетенциите на Съюза да действа в областта на икономическия съюз. В съответствие с установената съдебна практика на Съда на ЕС, правото на Европейския съюз има предимство пред разпоредбите на настоящото споразумение.

ДЯЛ III

БЮДЖЕТНА ДИСЦИПЛИНА

Член 3

1. Договарящите се страни прилагат следните правила в допълнение и без да се засягат задълженията, произтичащи от правото на Съюза:

- а) приходите и разходите на консолидираните бюджети са балансирани или с излишък. Договарящите се страни може временно да имат дефицити единствено с цел отчитане на въздействието на икономическия цикъл върху бюджета и освен такова въздействие – в случай на изключителни икономически обстоятелства или в периоди на сериозни икономически

спадове, при условие че това не застрашава бюджетната стабилност в средносрочен план.

- б) правилото съгласно буква а) по-горе се счита за спазено, когато годишният структурен дефицит на консолидирания бюджет не надхвърля специфична за отделната държава референтна стойност, която гарантира подходящ марж на безопасност по отношение на 3% референтна стойност, посочена в Протокола (№ 12) относно процедурата при прекомерен дефицит, приложен към Договора за Европейския съюз и ДФЕС (наричан по-долу „Протокол № 12”), както и бърз напредък към стабилност, отчитайки също така въздействието на застаряването на населението върху бюджета. Договарящите се страни осигуряват приближаване към съответната специфична за отделната държава референтна стойност. По правило тази референтна стойност не надвишава 0,5% от номиналния БВП.
- в) Когато равнището на дълга е значително под референтната стойност от 60%, посочена в член 1 от Протокол № 12, специфичната за отделната държава референтна стойност за годишния нетен структурен дефицит може да бъде по-висока от посочената в буква б).

2. Посочените в параграф 1 правила се въвеждат в задължителни национални разпоредби с конституционен или подобен характер. По-специално договарящите се страни въвеждат корективен механизъм, който се задейства автоматично в случай на значителни отклонения от референтната стойност или плана за корекции за нейното достигане. Този механизъм се определя на национално равнище въз основа на общосъгласувани принципи. Той включва задължението на договарящите се страни да представят програма за корекции на отклоненията за определен период от време. Той в пълна степен зачита отговорностите на националните парламенти.

3. За целите на настоящия член се прилагат определенията, дадени в член 2 от Протокол № 12. В допълнение се прилагат и следните определения:

- „годишен структурен дефицит на консолидирания бюджет” означава годишният дефицит, коригиран спрямо фазата на икономическия цикъл, без да се взимат предвид еднократните и други временни мерки;
- „изключителни икономически обстоятелства” означава необичайно събитие извън контрола на съответната договаряща се страна, което има голямо въздействие върху финансовата позиция на правителството.

Член 4

Когато съотношението на държавния дълг към брутният вътрешен продукт надвишава 60%-та референтна стойност, посочена в член 1 от Протокол № 12, договарящите се страни предприемат мерки за неговото намаляване със среден процент от една дванайсета годишно като референтен показател.

Член 5

Договарящите се страни, които са предмет на процедурата при прекомерен дефицит съгласно Договорите на Съюза, въвеждат програма за бюджетно и икономическо партньорство със задължителна стойност, включваща подробно описание на структурните реформи, които са необходими за гарантиране на ефективно трайна корекция на техните прекомерни дефицити. Тези програми се представят на Европейската комисия и на Съвета.

Член 6

Договарящите се страни подобряват докладването относно емитирането на национален дълг. За целта те уведомяват предварително Европейската комисия и Съвета за плановете си за емитиране на национален дълг.

Член 7

При пълно спазване на процедурните изисквания на Договорите договарящите се страни, чиято парична единица е еврото, се задължават да подкрепят предложения и препоръки, направени от Европейската комисия, когато за държава-членка, чиято парична единица е еврото, Европейската комисия констатира, че нарушава тавана от 3% в рамките на процедурата при прекомерен дефицит, освен ако квалифицирано мнозинство от тези държави не е на друго мнение. Квалифицирано мнозинство се определя по аналогия с член 238, параграф 2, буква а) ДФЕС и с член 3 от Протокол № 36 към Договорите на ЕС относно преходните разпоредби и без да се взема под внимание позицията на засегнатата договаряща се страна.

Член 8

Всяка договаряща се страна, която счита, че друга договаряща се страна не е изпълнила член 3, параграф 2, може да сезира Съда на Европейския съюз. Решението на Съда е задължително за страните по процедурата, които предприемат необходимите мерки за изпълнение на решението в срока, определен от Съда. Прилагането на правилата, въведени от договарящите се страни в изпълнение на член 3, параграф 2, ще подлежат на преглед от националните съдилища на договарящите се страни.

Дял IV

ИКОНОМИЧЕСКА КОНВЕРГЕНЦИЯ

Член 9

Без да се засяга координацията на икономическата политика, определена в Договора за функционирането на ЕС, договарящите се страни се ангажират да работят съвместно за икономическа политика, която насърчава растежа чрез засилена конвергенция и конкурентоспособност и която подобрява функционирането на Икономическия и паричен съюз. За тези цел те ще предприемат всички необходими действия, включително чрез пакта "Евро+".

Член 10

Като изцяло зачитат процедурните изисквания на Договорите за Съюза, договарящите се страни се ангажират по целесъобразност и при необходимост да прибегват към засилено сътрудничество по въпроси, които са от съществено значение за гладкото функциониране на еврозоната, без това да има отрицателен ефект върху вътрешния пазар.

Член 11

С цел да установят като критерий най-добрите практики, договарящите се страни гарантират, че ще обсъждат и координират помежду си всички важни реформи на икономическата политика, които планират да предприемат. В тази координация следва да участват институциите на Европейския съюз съгласно изискванията на законодателството на Съюза.

Член 12

Представители на комисиите по икономика и финанси на парламентите на договарящите се страни ще бъдат канени на редовни срещи за обсъждане по-специално на провеждането на икономическите и бюджетни политики, в тясна връзка с представители на съответната комисия на Европейския парламент.

ДЯЛ V

СРЕЩИ НА ВЪРХА НА ДЪРЖАВИТЕ ОТ ЕВРОЗОНАТА

Член 13

1. Държавните и правителствени ръководители на договарящите се страни, чиято валута е еврото (наричани оттук насетне „държавни или правителствени ръководители“) и председателят на Европейската комисия заседават неформално на срещи на върха на държавите от еврозоната. Президентът на Европейската централна банка също получава покана за участие в тези срещи. Председателят на срещата на върха на държавите от еврозоната се назначава от държавните и правителствени ръководители с обикновено мнозинство по същото време, по което Европейският съвет избира своя председател и за същия мандат.
2. Срещите на върха на държавите от еврозоната се провеждат при необходимост и най-малко два пъти годишно с цел обсъждане на въпроси във връзка с конкретните отговорности, които тези държави-членки споделят по отношение на единната валута, други въпроси относно управлението на еврозоната и приложимите правила, по-специално стратегическите насоки за провеждане на икономическите политики и за подобряване на конкурентоспособността и по-голямата конвергенция в еврозоната.
3. Срещите на върха на държавите от еврозоната се подготвят от председателя на срещите на върха, в тясно сътрудничество с председателя на Европейската комисия, и от Еврогрупата. По същия начин се гарантират и последващите действия в резултат от тези срещи.
4. Председателят на срещите на върха на държавите от еврозоната подробно осведомява другите държави-членки на Европейския съюз относно подготовката и резултатите от срещите на върха. Председателят също така информира Европейския парламент относно резултатите от срещите на върха.

ДЯЛ VI

ОБЩИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 14

1. Настоящото споразумение се ратифицира от договарящите се страни в съответствие с техните конституционни изисквания. Инструментите за ратификация се депозират в Генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз.
2. Настоящото споразумение влиза в сила на първия ден от месеца, последващ депозирането на деветия инструмент за ратификация от договаряща се страна, чиято валута е еврото.
3. Настоящото споразумение се прилага от деня на влизане в сила между договарящите се страни, чиято валута е еврото и които са го ратифицирали. То се прилага за другите договарящи се страни, чиято валута е еврото, считано от първия ден на месеца, последващ депозирането на съответните инструменти за ратификация.
4. По дерогация от параграф 3, дял V от настоящото споразумение се прилага за всички договарящи се страни, чиято валута е еврото, считано от датата на влизане в сила на настоящото споразумение.
5. Настоящото споразумение се прилага за договарящите се страни с дерогация, посочена в член 139, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз или с предвиденото в Протокол № 16 изключение относно някои разпоредби във връзка с Дания, включени като приложение към Договорите, които са ратифицирани, считано от деня на влизане в сила решението за анулиране на дерогацията или изключението, освен ако въпросната договаряща се страна не заяви намерението се за обвързване от по-ранна дата за всички или за част от разпоредбите в дял III и дял IV от настоящото споразумение.